★ Justiție și onoare ★

CLOPOTUL BUCOVINEI

★ Director: Ioana - Andreea Pânzar ★

• SOCIETATEA PENTRU CULTURĂ ROMÂNEASCĂ „MIHAI EMINESCU" DIN REGIUNEA CERNĂUȚI •
• LIGA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI DIN REGIUNEA CERNĂUȚI - UCRAINA •
• ASOCIAȚIA CULTURALĂ FLONDOR RĂDĂUȚI - ROMÂNIA •

★ CERNĂUȚI - RĂDĂUȚI - ROGOJEȘTI • An III • Nr. 16(42) • 2007 ★

СЛАВА НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ!

24 august 2007- 16 ANI DE LA INDEPENDENȚA UCRAINEI

ISTORIA UCRAINEI NAȚIONALISTE (III)

Andriy Melnyk

Marele patriot naționalist ucrainean Andriy Melnyk s-a născut în Galiția, lângă Drohobych, la 12 decembrie 1890 și a murit la 1 noiembrie 1964, la Clervaux, Luxemburg, în vârstă de 74 de ani. În timpul Primului Război Mondial a făcut parte din rândurile faimoșilor carabinieri ucraineni și a fost luat prizonier de către ruși în anul 1916. În prizonierat l-a cunoscut pe faimosul colonel Evhen Konovalets și s-a alăturat mișcării de independență a Ucrainei.

În timpul războiului civil din Rusia, Melnyk l-a sprijinit pe Symon Petliura și a fost înaintat la rangul de colonel în Armata Populară Ucraineană.

Împreună cu Konovalets a fondat Organizația Naționaliștilor Ucraineni (OUN) în anul 1929. Între 1924 și 1928 Melnyk a fost închis de către autoritățile poloneze. În anii 1930 Melnyk a reorganizat OUN-ul ca o mișcare cu activitate clandestină. După asasinarea lui Konovalets la Rotterdam în 1938, Melnyk a devenit liderul OUN în 1939, dar în 1940 o fracțiune radicală condusă de Stepan Bandera a divizat Organizația. Membrii celor două fracții rivale au fost cunoscute ca *melnikiști* și *banderiști* după numele conducătorilor.

Încă din anul 1938 Melnyk a fost recrutat de către *Abwehr*-ul german, iar după invazia Germaniei asupra Uniunii Sovietice el a declarat propriul său Guvern Independent al Ucrainei, la Rivne. A avut la început suportul Bisericii Greco-Catolice Ucrainene și al autorităților germane, vis-a-vis de grupul radical al lui Stepan Bandera. În anul 1941, Bandera a fost închis pentru scurt timp de către Gestapo.

După război A. Melnyk s-a refugiat în vestul Europei locuind în Luxemburg, Germania și Canada. A rămas același lider politic activ și a condus câteva organizații ale emigranților ucraineni.

În anul 2006, administrația orașului Lvov a anunțat transferul rămășițelor pământești ale lui Melnyk, Konovalets, Bandera și ale altor lideri OUN și UPA într-o locație specială a cimitirului Lychakivskyi, dedicată luptătorilor pentru eliberarea națională a Ucrainei.

Prof. Mihai Pânzaru

Мельник Андрій

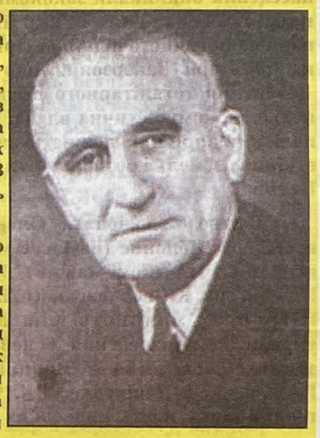

Мельник Андрій (*12 грудня 1890, село Воля Якубова Дрогобицького повіту на Львівщині†1 листопада 1964, Клерво, Люксембург) полковник армії УНР, військовий і політичний діяч, один з найближчих співробітників Євгена Коновальця. Організатор формації Січових Стрільців у Києві, один з організаторів УВО. З 1938 голова Проводу ОУН; в'язень німецьких концтаборів. З 1945 в еміграції.

У 1914-1916 Мельник командував сотнею Легіону Українських Січових Стрільців на австрійсько-російському фронті. Сотня Мельника відзначилась під час боїв на Маківці, під Заваловом і над Стрипою. Період боїв на Лисоні 4 вересня 1916 Мельник потрапив у російський полон. Мельник разом з Василем Кучабським, Іваном Андрухом та іншими полоненими галичанами були відправлені у табір для військовополонених у с. Дубовці під Царицином (тепер Волгоград, Росія). 6 січня 1917 група українських старшин, серед яких Мельник, Роман Сушко та інші організували втечу з полону і незабаром добралися до Києва. В січні 1918 року став одним з організаторів Куреня Січових Стрільців. З січня 1918 року був призначений начальником штабу куреня, з березня, після сформування полку Січових Стрільців, начальник штабу полку. Після падіння Української Центральної Ради →

Ambasadorul Ucrainei la București, Excelența Sa, dl. Yurii Malko, (la mijloc) alături de conducerea ziarului „Clopotul Bucovinei" și de liderii comunității ucrainene din România, Ion Bodnar, prim vicepreședinte U.U.R (primul din stânga) și Dumitru Morhan președintele U.D.U.R. (primul din dreapta).

60 de ani de la „Operațiunea Wisla”(1947-2007)

“Операція Вісла”

Операція Вісла - злочинний захід етнічної чистки, здійснений польським комуністичним режимом у 1947-му році проти українського населення на історичних українських землях, що відійшли до Польщі після Другої світової війни. Полягав у примусовій депортації (виселенні) українців з Лемківщини, Посяння, Підляшшя і Холмщини на ті території у західній та північній частині польської держави, що до 1945 належали Німеччині.

9.9.1944 між комуністичними урядами УРСР і Польщі було підписано угоду про взаємний обмін населенням у прикордонних районах. Переселення українців з їх етнічних територій, яке мало за умовами угоди носити винятково добровільний характер, проводилося найчастіше примусово і з застосуванням військової сили. Польські адміністративні органи застосовували найрізноманітніші засоби для зростання масштабів переселення - позбавлення прав українців на землю, ліквідація рідного шкільництва, культурно-освітніх установ, греко-католицької церкви та інші. В жовтні 1944 -серпні 1946, за даними польських джерел, було переселено 482 тис. осіб. Переселення і масові репресивні акції польського уряду щодо українського цивільного населення викликали закономірну рішучу протидію національно-патріотичних сил - Української Повстанської Армії та націоналістичного підпілля Організації Українських Націоналістів на території Закерзоння, що становило серйозну загрозу для існування тоталітарного режиму в цілій Польщі. В цих умовах польська комуністична влада, продовжуючи свою антиукраїнську політику, вирішила повністю виселити українське населення з його етнічних земель і розпорошити українську національну меншину в Польщі.

Приводом до початку Операція Вісла стала загибель 28.3.1947 в районі с.Яблонне (на шосе між Балигородом і Тісною) у бою з відділом УПА (ком.-майор С.Хрін) заступника міністра оборони Польщі ген. К.Свєрчевського. В цей же день на засланні політбюро ППР було прийнято рішення про цілковиту депортацію українського населення у новостворені на колишніх німецьких землях воєводства - Вроцлавське, Гданське, Ольштинське, Познанське і Щецінське. 28.4.1947 (за ін. даними - 24.4.1947) о 4.00 годині ранку шість польських дивізій (бл. 17 тис.чол.) та відділи Корпусу Безпеченьства Публічного (назва органів польської служби безпеки) оточили місцевості, на яких компактно проживало українське населення. В цей же час відділи НКВС і чехословацької армії заблокували східні і південні кордони Польщі від Бреста до Нового Сончу. Операція Вісла проводились під безпосереднім керівництвом міністра оборони Польщі маршала Р.Жимерські та ген. С.Моссора.

Депортаційні заходи проходили в три етапи: 1-й - з 28.4. до 15.6.1947 виселялись українці з повітів Лісно, Сянік, Перемишль, Ясло, Кросно, Любачів, Горлиці, Ярослав; 2-й - до 30.6.1947 виселялось українське населення з повітів Новий Сонч, Новий Тарг, Томашів Любельський, Грубешів.

Протягом третього етапу (до кінця жовтня 1947) виселено населення з решти повітів Закерзоння. На 31.7.1947 за польськими даними, було переселено 140 575 осіб, ув'язнено в концтаборі Явожно 3800 чол., убито 655 чол. заарештовано 1466 членів українського руху Опору.Намагаючись прискорити асиміляцію переселенців органи влади, звичайно, допускали переїзд в одну місцевість не більше 3-4 українських сімей. До кінця 1947 умісця, звідки було депортовано українське населення, переселено близько 14 тис. осіб польської національності.

Мельник Андрій

перебував у Києві та Білій Церкві. Під час повстання проти влади гетьмана Павла Скоропадського заступник командира Осадного Корпусу, а з січня 1919 року виконуючий обов'язки командира корпусу. З 19 грудня 1918 Мельнику було присвоєно військове звання отаман Армії Української Народної Республіки. У листопаді 1918 року Мельник, очолюючи штаб Окремого Загону Січових Стрільців, розробив план і брав участь у Мотовилівському бою 1918 року. В березні-червні 1919 начальник Штабу Дієвої Армії, у липні-серпні 1919 року помічник коменданта групи Січових Стрільців. В кінці 1919 року був інтернований польськими військами у Рівному.

В 1920-1921 інспектор військових місій УНР у Празі.

В 1922 повернувся в Галичину, де став співзасновником УВО, а згодом крайовим комендантом. В квітні 1924 Мельник був заарештований польською поліцією і засуджений до 4-річного ув'язнення. Після звільнення продовжував займатися громадсько-політичною діяльністю. В 1932-1938 член правління видавничої спілки «Діло», в 1933-1938 голова Головної Ради Католицької Асоціації Української Молоді «Орли», член Товариства українських комбатантів «Молода Громада». В 1934 член сеньйорату УВО та голова Сенату ОУН.

Після загибелі Євгена Коновальця 11 жовтня 1938 став головою Проводу Українських Націоналістів. На початку 1940 після розколу ОУН очолив одну з фракцій організації. В роки німецької окупації України Мельник послідовно відстоював ідею створення української незалежної держави, за що потрапив під арешт, а з 26 лютого 1944 був ув'язнений в концтаборі Заксенхаузен. Після звільнення у 1945 жив у Німеччині та Люксембурзі. В 1947 на Третьому Великому Зборі Українських Націоналістів Мельник обраний довічним головою ПУН. Післявоєнний період свого життя присвятив боротьбі за консолідацію емігрантських сил. В 1957 висунув ідею створення світового конгресу українців і союзу українців, реалізовану в 1967 зі створенням Світового Конгресу Вільних Українців. Помер у Клерво (Велике герцогство Люксембург), похований у м. Люксембург.

Fondator și Senior editor :
Arcadie Opaiț
Certificat de înregistrare ЧЦ - 290
cliberat la 25-03-2005.
Președinte de onoare:
Alexandru Racoviță - Flondor
Redactor Șef: Mihai Pânzaru-Bucovina
Redactor Șef adjunct:
Vichentie Nicolaiciuc

Redacția:
Mircea Rusu - Șeful Biroului Investigații și Antifraudă,
Miruna Loghin (București)
Florian Grigorcea (Cernăuți)
Tehnoredactare computerizată: Rose Matei
Adresa Redacției: Cernăuți, Piața Centrală nr. 9
Autorii poartă răspunderea pentru conținutul articolelor. Punctul de vedere al redacției poate să nu coincidă întotdeauna cu al autorului.

Asociația Culturală Flondor
ISSN 1841-4664

Imprimare
Tipografia "Molodii Bucovineț"
58000, or. Cernăuți, str. Prutska, 29
Tiraj : 5000 exemplare
Comanda

Difuzare gratuită

"ДЗВІН БУКОВИНИ"
Засновник: Опаіц Аркадій Сильвестрович
Адреса: УКРАЇНА, м. Чернівці 58000, Центральна площа №9.

ROGOJEŞTI - *MON AMOUR* (III)

MAMA NOASTRĂ - UCRAINA !

Recent, prin bunăvoința părții ucrainene, redacția noastră a intrat în posesia *Documentelor privind monitorizarea comună interguvernamentală ucraineano-română privind situația asigurării drepturilor minorității române din Ucraina și a minorității naționale ucrainene din România.*

În prezentul articol o atenție specială o dăm *Anchetei* din 3 noiembrie 2006 efectuată în satul Rogojești, comuna Mihăileni, jud. Botoșani.

În cadrul acestei „Anchete..." efectuată de Comisia Mixtă interguvernamentală româno-ucraineană, în textul ucrainean găsim în capitolul III „Condițiile privitoare la păstrarea și asigurarea identității naționale pentru minoritatea română din Ucraina și a celei ucrainene din România" la punctul 3.5 menționea cum că „ în anul 2006, 20 de copii și profesori de la Școala Rogojești, pe seama și costul părții ucrainene au fost în tabăra școlară de la Berehomet, regiunea Cernăuți".

Investigația redacției noastre în satul Rogojești, exclude afirmația din documentul ucrainean, în sensul că din cei 20 de copii de la Școala din Rogojești, ar fi participat, în anul 2006, la o tabără din localitatea Berehomet, numai un singur elev din Rogojești, restul fiind copii și adulți din alte localități, care nu-și pot proba etnia ucraineană, fiind de origine română.

Părinții și bunicii elevilor din satul Rogojești sunt consternați de modalitatea în care liderii organizațiilor ucrainene din România au procedat în cazul cadoului oferit de Ucraina, copiilor de etnie ucraineană din Rogojești și ne-au rugat să aducem acest fapt la cunoștința autorităților ucrainene și a Administrației Regionale Cernăuți. Orice motivare a celor care i-au „trădat" pe elevii ucraineni din Rogojești nu are o bază reală. Profesori și elevi din Rogojești care au depus eforturi în păstrarea identității ucrainene nu s-au putut bucura de o tabără gratuită în Ucraina !! Oare de ce ? Ce interes ar avea Ucraina să primească elevi de etnie română în locul celor de etnie ucraineană? Ce interes au avut organizatorii să transporte în Ucraina elevi români în locul celor ucraineni ?

Cum se va păstra identitatea etniei ucrainene în Rogojești dacă sunt falsificate documentele, iar Ucraina care a plătit o tabără pentru 20 de elevi ucraineni din România a primit altceva ?

Mama Ucraina s-a îngrijit în acest caz de copiii ei din România, oferindu-le o tabără gratuită în Ucraina, dar în acest caz s-a întâmplat cu totul altceva !

Organele competente trebuie să facă o analiză corectă și să-i invite din nou pe elevii de etnie ucraineană din Rogojești la Berehomet, pe banii celor ce nu i-au dus în anul 2006.

În altă ordine de idei se pune în discuție și exactitatea datelor furnizate pentru un document guvernamental.

Mama noastră Ucraina trebuie să aibă grijă de copiii ei din România, iar tot ceea ce face pentru ei trebuie controlat și verificat.

Redacția va căuta să afle punctul de vedere al Consulatului General al Ucrainei la Suceava, întrucât acesta a eliberat vizele pentru intrarea în Ucraina. De asemenea va căuta să afle și punctul de vedere al Administrației Regionale Cernăuți, finanțatoarea proiectului.

Miruna Loghin (București)

УКРАЇНА - НАША МАТІР !

Недавно, по сприянню української сторони, до нашої редакції поступили Документи в зв'язку з міжурядовим українсько румунським моніторингом відносно забезпечення прав національної румунської меншини в Україні та української - в Румунії.

В цій статті спеціальну увагу ми надамо Відвіданню села Рогожешти від 3 листопада 2006 року, котре належить до комуни Михайлини, Ботошанського повіту.

В рамках цього „Візиту..." зробленого Змішаною міжурядовою румуно українською комісією в українськім тексті знаходимо в параграфі III „ Умови в зв'язку зі збереженням і забезпечення національної ідентичності для румунської меншини в Україні та української з Румунії" в графі 3.5 існує, що „ в 2006 році 20 дітей і викладачі Рогожештської школи, яку забезпечили їхнє перебування, відпочили в дитячому таборі в Берегометі Чернівецької області."

Розслідування нашої редакції в селі Рогожежти, анулює висловлення українського документу, в тому значені, що 20 дітей Рогожештської школи перебували в 2006 році в таборі Берегомет. Тільки одна дитина була з Рогожешт, а решта то були діти та дорослі з інших населених пунктів, і які не можуть доказати, що вони є українці, тому що є чистими румунами.

Батьки і бабусі учнів села Рогожешт були приголомшені, за якими ознаками лідери Союзу Українців Румунії відбирали дітей в даному моменті відносно подарунку, який приніднесла Україна українським дітям села Рогожешт, і попросили нас повідомити про це українську владу та Чернівецьку держадміністрацію. Будь які аргументи тих, які „зрадили" українським ітям з Рогожешт, не мають реальної підстави. Викладачі та учні Рогожештської школи, які докладають великі зусилля для збереження своєї національної ідентичності, не мали змоги безкош товно відпочити в таборі, який представила їм Україна!! Чому ця несправедливість?! Який інтерес мала Україна прийняти дітей румунської національності замість української? Який інтерес мали організатори послати в Україну румунських учнів замість українців?

Як буде зберігатись національна ідентичність українців села Рогожешт, коли вони для того щоб достигнути свою ціль представили українські стороні фальшиві документи, а Україна яка заплатила перебування в таборі для 20 дітей одержала щось інше? Нас дивує, що так поступила людина, яка є педагогом! Це великий гріх так поступати з дітьми. Думаємо, що справжній педагог ніколи так не поступить!!

Компетентні органи повинні коректно проаналізувати і запро сити знову українських дітей з Рогожешт в табір з Берегомету, але на гроші тих, котрі пробули там у 2006 році.

Між іншим існує проблема і правильність даних при оформлені урядових документів.

Наша матір Україна повинна піклуватись своїми дітьми з Румунії, при цьому треба все перевіряти і контролювати.

Редакція постарається дізнатися точку зору України в Генеральному Консульстві України в Сучаві, тому що вони видали візи для в'їзду в Україну. А також постарається дізнатись і точку зору в Чернівецькі Держадміністрації, яка фінансувала проект.

Міруна Логін (Бухарест) (Переклав В.Доліський)

«03».листопада 2006 року

АНКЕТА

проведення спільного моніторингу стану задоволення прав румунської національної меншини України та української національної меншини Румунії

3.2. Субсидії та інша матеріальна підтримка, що забезпечені державою для збереження та сприяння української ідентичності в Румунії та румунської ідентичності в Україні	1. в 2006 році СУР виділив 1 тис. RON для транспортування учасників фестивалю до літнього табору; 2. в 2006 році з місцевого бюджету виділено 2 тис. RON на культурологічні заходи; 3. в 2006 році повітова дирекція молоді і спорту виділила 1500 RON на спортивні заходи; 4. в 2006 році міністерство культури та культів виділило 3 тис. RON на фестиваль колядок; 5. в 2006 році 20 дітей та викладачів школи села Рогожешть на кошти української сторони перебували в дитячому таборі с. Берегомет Чернівецької області.

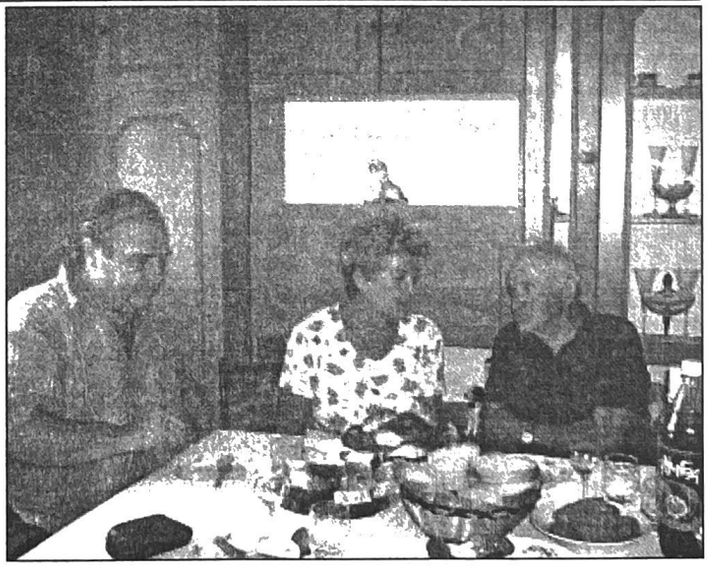

Anca Racovitză - nora Floricăi Flondor și a generalului Aurel Racovitză, într-o discuție cu Traian Coriciuc despre întâmplări și fapte din istoria Rogojeștiului (locație casa gospodarului Ion Ivaniciuc din Rogojești)

Ambasadorul Ucrainei la București, Excelența Sa, dl. Yurii Malko împreună cu redactorul-șef al ziarului „Clopotul Bucovinei” și Președintele UDUR, dl. Dumitru Morhan.

Dl. ministru-consilier Teofil Rendiuk /dreapta), un susținător al publicației „Clopotul Bucovinei” după un dialog cu redactorul-șef, privind trecutul și viitorul ziarului. (locație: Ambasada Ucrainei, 4.IX.2007)

Ambasadorul Ucrainei la București, Excelența Sa, dl. Yurii Malko împreună cu dl. Vichentie Nicolaiciuc și cu Yurii Gorbașevskii, autorul volumului „Bitva za Bukovinu”.

Delegația Primăriei municipiului Rădăuți, la serbările orașului înfrățit Kolomeea (august 2007).

Președintele Casei Naționale Ucrainene de la Cernăuți, dl. Volodymyr Staryk (x) în vizită la Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava.

Președintele Casei Naționale Ucrainene de la Cernăuți, dl. Volodymyr Staryk (x) în vizită la redacția publicației „Clopotul Bucovinei”.

Președintele Casei Naționale Ucrainene de la Cernăuți, dl. Volodymyr Staryk (x) în vizită la sediul central UDUR de la Suceava.